

. – Visiems + .

Manau kad bent kartą žaidei su magnetais. Tai pabandęs kiekvienas greitai įsitikina, kad vienodi poliai vienas kitą atstumia, o priešingi – traukia.

Paprasti, kūrybiški mūsų žmonės jau seniai žinojo tokias banalias tiesas. Štai liaudies muzikantų kupletuose dainuojama:

„Žinome mes seną tiesą

Prie tamsaus vilioja šviesią,

Toks įstatymas gamtos

Blūdą traukia prie rimtos...“

Nuo senų senovės mūsų protėviai žinojo, kad vienas į kitą panašūs atstumia viens kitą. Traukia tik skirtingi. Ir kuo tie skirtumai ryškesni, tuo labiau vienas kitą traukia.

Ir puikiai suvokė, kad svarbiausias tautos stiprybės pagrindas yra šeima. O šeima tuo tvirtesnė,

kuo vyras vyriškesnis, o moteris moteriškesnė. Nes tik tokiu atveju jų abipusė trauka yra pakankamai stipri, pajėgi atlaikyti įvairiausių išbandymus ir išlikti ilgus metus.

Gal tai ir sunkiai suvoks įvairios feministės, veikėjos, panašios, kaip... Marija Aušrinė Pavilionienė... kurios nesuvokdamos pačios ką daro, tampa ne pačių šviesiausių „pilkųjų kardinolų“ įrankiais.

Kad būtų aiškiau, paimkime pavyzdėlių iš mūsų kasdienio gyvenimo. Kad ir iš daugeliui įprastos ir gerai pažįstamos darbo aplinkos:

Kuo aiškiau, konkrečiau savo nurodymus darbininkams pateikia jų viršininkas ir kuo mažiau kišasi į patį darbo procesą, o taip pat darbininkas, – kuo geriau atlieka viršininko pavestą užduotį ir nesikiša į vadovavimo reikalus, tuo sklandžiau veikia visas gamybos procesas.

Kiek sunkiau suvokiamas tiems, kas mažai domisi politika, bet gana analogiškas pavyzdys būtų:

Kuo vieningiau per rinkimus rinkėjai balsuoja už rimtesnę, atsakingesnę partiją, kuo daugiau suteikia jai mandatų, kuo labiau ja pasitiki, ir mažiau iki kitų rinkimų kišasi į valstybės vadovavimą, tuo daugiau galimybių, kad ta partija priims daugiau teisingesnių, valstybei reikalingesnių, gal ir nepopuliarių sprendimų, ir to rezultatai bus visiems palankesni.

Jeigu pasidavę „respublikų“ ar „komjaunuoliškų rytmečių“ kurstymui rinkėjai pradeda kištis į valstybės valdymą, užuot sąžiningai dirbę savo darbą imasi streikuoti, spausti, gąsdinti savo išrinktuosius, tai sukelia chaosą, nepasitikėjimą vienu kitais, sukelia konfliktus tarp atskirų visuomenės sluoksnių ir rezultatai to paprastai būna daug blogesni nei tikisi vieni ir gali padaryti kiti.

Iš to lengvai rutuliojasi principas. Reikia, kad tų priešingų polių skirtumai būtų kuo ryškesni, Jeigu u priešingų polių savybės susimaišo, atsiskiedžia, – nieko gero nesitikėk!

O dabar, su tuo ką tik suformuluotu principu grįžkime prie vyrų ir moterų santykių.

Vyrai turi būti kuo vyriškesni, o moterys – kuo moteriškesnės. Tik toks darinys gali būti harmoningas ir tvirtas.

Vyras, kuris... labai moteriškas ir moteris, kuri vyriška – vienas kitam nereikalingi. Nei tokia moteris džiaugsis turėdama lyg ir vyrą, lyg ir... pastumdėlj, nei toks vyras bus laimingas. O ką jau kalbėti apie jų vaikus ir apskritai visą tokią šeimą.

Nors, pagal kai kurių nesusipratusių „veikėjų“ nuomones, tokia moteris „jaučiasi pilnaverčiu žmogumi“. O „žmogus – tai skamba išdidžiai...“

Kam tas „skambantis išdidumas?“ Ką reiškia tas belytis „žmogus“? Kam nuo to geriau, jei šeimos tėvas jaučiasi skuduru, motina... laiko „visas trobos kertes“, o augantys vaikai nesulaukia nei taip reikalingos motinos meilės, švelnumo, nei... kartais taip reikalingo tėvo tvirto žodžio, gero pavyzdžio. Jaukumas, nuoširdumas, darna tokios šeimos namuose būna labai reti svečiai.

Kai moteris sako, jog nori būti žmogumi, ji tuo pačiu tvirtina „aš nenoriu būti moteris, aš noriu būti kaip vyras“.

Kartais moterys piktinasi, kad vyrai nemyli stiprių moterų. Ar pagrįstas, o jei taip, tai kuo pagrįstas toks teiginys?...

Vyrai nori moterų, kurios būtų stiprios savo moteriškumu, švelnumu, grožiu, jausmingumu. Tikram vyrui nereikia, kad moteris konkuruotų su juo savo fizine jėga, nes tikras vyras tik tada jaučiasi gerai, kai moteris pasitiki jo fizine jėga, jo sugebėjimais saugoti, ginti ir aprūpinti savo šeimą. O moteris... Jos neprilygstamos galios slypi jos moteriškume.

Ko negali įstatymai, įsakymai ar griežti paliepimai, tai gali švelnus žodis, šypsena ar bučiny

skruostą. Ir tai vyrą daro daug galingesniu. Juk taip moteris parodo, kad juo tiki, pasitiki jo neribotomis galiomis ir sugebėjimais. Ir tai daro vyrą nenugalimu!

Galėčiau čia pateikti daug tai patvirtinančių gyvenimiškų pavyzdžių, bet nenoriu menkinti jūsų, manydamas, kad patys to nesurasite atidžiau pasižvalgę aplink save.

Nesiekiu ir būtinai pakeisti visus tuos, kurie mano kitaip, kurie dar vis nori pasijausti tuo belyčiu, tačiau „skambančiu išdidžiai“ žmogumi. Tiesiog tikiuosi, kad mes galime po truputį pakeisti įsivyravusias negeras tendencijas ir sukurti geresnes galimybes mūsų vaikams, o tuo labiau vaikaičiams būti tuo, kuo užgimė būti, augti pilnavertiškomis kilniomis asmenybėmis, dovanojančiomis augimą kitiems, tuo prisidedant prie bendros prasmingos, didžios kūrybos.

Šiame straipsnyje panaudotos kai kurios Jurijaus Morozo mintys.

Jo tinklapis: <http://shsd.ru>